

16 квітня 2019 р. № 17-19/766

Шановна Галино Сергіївно!

За результатами опрацювання Вашого запиту від 10.04.2019 (копія додається), що надійшов до Секретаріату Кабінету Міністрів електронною поштою, стосовно питань, порушених у розділах I, III, IV, в межах компетенції повідомляємо.

Частиною другою статті 19 Конституції України визначено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно із Законом України «Про Кабінет Міністрів України» та відповідно до Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів від 18.07.2007 № 950, Кабінет Міністрів є колегіальним органом, який приймає рішення після обговорення питань на його засіданнях та видає в межах компетенції постанови і розпорядження, обов'язкові до виконання.

Згідно із статтею 20 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» основними повноваженнями Кабінету Міністрів у сферах правової політики, законності, забезпечення прав і свобод людини та громадянина є, зокрема, створення умов для вільного розвитку і функціонування системи юридичних послуг та правової допомоги населенню, а також здійснення заходів щодо забезпечення функціонування системи безоплатної правової допомоги.

З метою реалізації вказаних повноважень Кабінетом Міністрів було прийнято ряд нормативно-правових актів щодо створення умов для розвитку і функціонування системи правової допомоги населенню та функціонування системи безоплатної правової допомоги, зокрема: постанови Кабінету Міністрів від 11.03.2015 № 110 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо захисту прав людини шляхом спрощення доступу до безоплатної вторинної правової допомоги та підвищення якості її надання», від 17.09.2014 № 465 «Питання оплати послуг та відшкодування витрат адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу», від 13.02.2013 № 394 «Про затвердження Державної цільової програми формування системи безоплатної правової допомоги на 2013–2017 роки», від 06.06.2012 № 504 «Про утворення Координаційного центру з надання правової допомоги та ліквідацію Центру правової реформи і законопроектних робіт при Міністерстві юстиції», від 28.12.2011 № 1362 «Про затвердження Порядку і умов проведення конкурсу з відбору адвокатів, які залучаються для надання безоплатної вторинної правової допомоги», від 28.12.2011 № 1363 «Про затвердження Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання, адміністративного арешту або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою», від 11.01.2012 № 8 «Про затвердження Порядку і умов укладення контрактів з адвокатами, які надають безоплатну вторинну правову допомогу на постійній основі, та договорів з адвокатами, які надають безоплатну вторинну правову допомогу на тимчасовій основі» та інші.

З огляду на зазначене, відповідно до законодавства безпосереднє надання безоплатної правової допомоги Кабінетом Міністрів, як колегіальним органом, не належить до його повноважень.

Інформуємо, що відповідно до статті 6¹ Закону України «Про безоплатну правову допомогу» (далі – Закон) до системи надання безоплатної правової допомоги належать

Координаційний центр з надання правової допомоги, суб'єкти надання безоплатної первинної правової допомоги, суб'єкти надання безоплатної вторинної правової допомоги.

Відповідно до статті 9 Закону суб'єктами надання безоплатної первинної правової допомоги в Україні є органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи приватного права, спеціалізовані установи.

Згідно із статтею 15 Закону суб'єктами надання безоплатної вторинної правової допомоги в Україні є центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги та адвокати, включені до Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу.

Одночасно повідомляємо, що питання діяльності, зокрема міністерств, у Кабінеті Міністрів представляють відповідні міністри, які забезпечують формування та реалізацію державної політики у відповідній сфері.

Положенням про Міністерство соціальної політики, затвердженим постановою Кабінету Міністрів від 17.06.2015 № 423, визначено, що одним із основних завдань Мінсоцполітики є забезпечення формування та реалізація державної політики щодо соціального захисту, зокрема інвалідів. Крім того, Мінсоцполітики відповідно до покладених на нього завдань розробляє проекти законів та інших нормативно-правових актів з питань, що належать до його компетенції.

Згідно з Положенням про Міністерство юстиції, затвердженим постановою Кабінету Міністрів від 02.07.2014 № 228, основними завданнями Мін'юсту є, зокрема, контроль за дотриманням прав людини і громадянина, здійснення загального управління у сфері надання безоплатної первинної правової допомоги та безоплатної вторинної правової допомоги. Мін'юст відповідно до покладених на нього завдань затверджує нормативно-правові акти з питань функціонування системи надання безоплатної правової допомоги та надання такої допомоги відповідно до закону, забезпечує роботу громадських приймалень з надання безоплатної первинної правової допомоги, відповідає за впровадження та функціонування системи безоплатної вторинної правової допомоги.

Разом з тим, відповідно до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів від 25.05.2011 № 583 «Питання виконання Закону України «Про доступ до публічної інформації» в Секретаріаті Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органах виконавчої влади» Секретаріат Кабінету Міністрів не є розпорядником інформації за запитами стосовно інформації інших державних органів України, а також щодо інформації, яка може бути отримана шляхом узагальнення, аналітичної обробки даних або яка потребує створення в інший спосіб.

Ураховуючи викладене, Ваш запит відповідно до частини третьої статті 22 Закону України «Про доступ до публічної інформації» надіслано до Мінсоцполітики і Мін'юсту (копія листа додається) для розгляду та надання Вам в установленому порядку інформації з питань, порушених у розділах I, III, IV Вашого запиту.

Стосовно питань, порушених у розділі II, інформуємо, що відповідно до частини першої статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) публічна інформація – відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, яка була отримана або створена у процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Частиною п'ятою статті 19 Закону визначено, що запит на інформацію має містити загальний опис інформації або вид, назву, реквізити чи зміст документа, щодо якого зроблено запит, якщо запитувачу це відомо.

Питання, порушені у розділі II, за змістом не відповідають вимогам до запиту на інформацію, містять по суті прохання вчинити певні дії, тому не можуть бути розглянутими відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Згідно із статтею 13 Закону України «Про звернення громадян» діловодство щодо звернень громадян ведеться в порядку, який встановлюється Кабінетом Міністрів.

Прийом та реєстрація електронних звернень громадян регулюється Інструкцією з діловодства за зверненнями громадян в органах державної влади і місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форм власності, в засобах масової інформації (далі – Інструкція), затвердженою постановою Кабінету Міністрів від 14.04.1997 № 348. Відповідно до Інструкції діловодство за пропозиціями (зауваженнями), заявами (клопотаннями) і скаргами громадян в органах державної влади і місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форм власності, в засобах масової інформації ведеться окремо від інших видів діловодства і покладається на спеціально призначених для цього посадових осіб чи на підрозділ службового апарату.

Організацію розгляду звернень громадян у Секретаріаті Кабінету Міністрів покладено на спеціальний структурний підрозділ – Управління з питань роботи із зверненнями громадян.

Відповідно до абзацу третього пункту 2 Інструкції електронне звернення приймається на визначену електронну адресу або шляхом заповнення електронної форми, яка розміщується на офіційному веб-сайті організації. Таким чином, орган, що приймає звернення громадян, самостійно визначає спосіб їх прийняття згідно з Інструкцією.

Для прийому електронних звернень громадян, у тому числі до Кабінету Міністрів та його керівництва, визначено спеціальну форму реєстрації в системі «Електронне звернення» за адресою: http://ukc.gov.ua/login_ext/.

Враховуючи викладене, з питань, порушених у розділі II, пропонуємо Вам звертатися засобами поштового зв'язку (вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008), через спеціальну форму реєстрації в системі «Електронне звернення» за адресою: http://ukc.gov.ua/login_ext/, або зателефонувавши на урядову «гарячу лінію» – 1545 (дзвінки зі стаціонарних та мобільних телефонів безкоштовні).

Додаток: на 9 арк.

**Заступник директора Департаменту,
начальник Управління забезпечення
доступу до публічної інформації**

Роксолана СТАДНИК

От: Галина Сергіївна Щербата <foi+request-48199-c583990d@dostup.pravda.com.ua>
10 квітня 2019 р. 9:47
Отправлено: Publishinfo
Кому: Інформаційний запит - 122Посвідчення_інваліда19
Тема:

Отметка "К исполнению": К исполнению
Состояние отметки: Отмечено

Доброго дня!

1. Кабінет Міністрів України (КМУ)
2. Керівнику КМУ

Прошу підтвердити отримання цього електронного листа за призначенням відповідно до приписів ст.7 Розділу III «Порядку роботи з електронними документами у діловодстві та їх підготовки до передавання на архівне зберігання», затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 11.11.2014 №1886/5. Я вимагаю застосування та виконання, при розгляді та вирішенні цього звернення, приписів Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод (ЄКПЛ) та рішень Європейського Суду з прав людини (ЄСПЛ) як національного закону та джерел національного права відповідно.

Офіційно повідомляю, що цей письмовий електронний лист підписаний мною простим електронним підписом відповідно до нормативних приписів шляхом додавання до електронних даних, що складають текст листа, текстових даних в електронній формі, призначених для ідентифікації мене як підписувача листа – а саме власноручного підпису у вигляді мого власного прізвища та ініціалів друкованими літерами такого вигляду: «Г.С. Щербата». Для особливо обдарованих: власне підпису передує підказка у вигляді слова «Підпис» з наступною двокрапкою. Щоб зрозуміти, що це означає, прошу залучити до прочитання цього листа письменних співробітників, які ходили в школу і вчили правила української пунктуації.

Роз'яснюю, що при підписуванні цього листа я керувалася приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє мені, як і будь-якій іншій людині, робити все, що прямо не заборонене законом. Форма та спосіб мого електронного підпису під цим листом вільно обрані мною серед запроваджених в реальне життя можливостей, наданих сучасними науковими досягненнями в галузі електроніки, в межах доступних опцій комп'ютерної техніки.

Цей лист містить запити на доступ до публічної інформації.
Цей лист є заявою на отримання інформації, необхідної мені для реалізації моїх прав людини.
Цей лист містить запити на доступ до моїх персональних даних та їх захист.
Цей лист є зверненням з метою реалізації моїх прав людини в порядку закону України «Про звернення громадян».

Цей лист є зверненням в порядку квазі-судової процедури оскарження вчинених порушень прав людини з метою захисту моїх порушених прав за приписами закону України «Про звернення громадян».

У цьому листі я об'єднала вимоги, право на які передбачене законами України «Про доступ до публічної інформації», «Про захист персональних даних», «Про інформацію», «Про звернення громадян», а саме: а) ЗАЯВУ, в порядку закону України «Про звернення громадян» та інших релевантних законів з метою реалізації моїх прав людини; б) ЗАПИТИ в порядку закону України «Про доступ до публічної інформації»; в) ЗАПИТИ в порядку закону України «Про захист персональних даних»; г) ЗАЯВУ, в порядку закону України «Про інформацію» в сукупності із законом України «Про звернення громадян»; д) СКАРГУ в порядку закону України «Про звернення громадян».

При об'єднанні кількох звернень в одному листі я керувалася приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє будь-якій людині робити все, що прямо не заборонене законом. Оскільки жодним законом України ні прямо, ні опосередковано не заборонене об'єднання в одному документі кількох таких вимог, я користуюся своїм конституційним правом, і подаю їх в одному листі.

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.3 закону України «ПРО СВОБОДУ ПЕРЕСУВАННЯ ТА ВІЛЬНИЙ ВИБІР МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ В УКРАЇНІ», «...місце проживання - житло, розташоване на території адміністративно-територіальної одиниці, в якому особа проживає...». Місцем мого проживання є житло в м. Вінниці. Законом

України «Про звернення громадян» не вимагається надання заявниками адреси місця проживання, яка, до того ж, визнана законом конфіденційною інформацією.

I. Факти

1. Відповідно до приписів українського права, пільги особам з інвалідністю надаються на підставі, зокрема, посвідчення, яке підтверджує відповідний статус. Серед іншого, це означає, що особам з інвалідністю видаються посвідчення про їхній статус осіб з інвалідністю. Наскільки мені відомо, нормативний обов'язок з видачі вказаних посвідчень затвердженої форми покладалася на органи соціального захисту населення.

1.1. Разом з тим, за усі понад 30 років перебування на інвалідності, в даний час – 1А групи, мені ніхто ніколи не роз'яснював мого права на отримання такого посвідчення і навіть не інформував про нього; посвідчення про мій статус інваліда мені ніколи ніким не видавалось.

2. У зв'язку з наведеним 04.10.18 я звернулась до Міністерства соціальної політики України (МСП) з листом 44ізdp18Посвідчення_інваліда, що містив заяву про реалізацію моїх прав людини, інформаційні запити, заяви про надання інформації, необхідної для реалізації моїх прав людини, запити на доступ до моїх персональних даних. Оригінал звернення 04.10.18 о 17:11:09 сервісом Доступ до правди надісланий на електронну адресу МСП infozapit@mlsp.gov.ua та того ж 04.10.18 оприлюднений онлайн за посиланням https://dostup.pravda.com.ua/request/44izdp17posvidchiennia_invalida.

2.1. Мій лист містив такі вимоги (далі – цитата):

«Відповідно до ст.ст.8, 10 Європейської Конвенції про захист прав людини, ст.ст.32, 34.2 Конституції України, законів України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про захист персональних даних», «Про звернення громадян» прошу надати мені інформацію, необхідну мені для реалізації моїх прав людини, мої персональні дані, публічну інформацію, **ЩО Є ПРЕДМЕТОМ СУСПІЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ**, необхідну мені для виявлення порушень прав людини, зловживання владою, ризиків для здоров'я людей, і яку я маю намір оприлюднити для суспільства, а саме:

1. Стан та джерела нормативного врегулювання в Україні питань оформлення та видачі людям з інвалідністю посвідчень про наявність статусу особи з інвалідністю, включно форми посвідчення.

1.1. Прямі інтернет-лінки на офіційне оприлюднення усіх наявних джерел нормативного врегулювання в Україні питань оформлення та видачі людям з інвалідністю посвідчень про наявність статусу особи з інвалідністю, включно форми посвідчення.

2. Чи МСП, як відповідальний центральний орган виконавчої влади, створювало та подавало уряду законопроекти чи проекти інших нормативних актів для мети нормативного врегулювання питань оформлення та видачі людям з інвалідністю посвідчень про наявність статусу особи з інвалідністю, включно форми посвідчення?

2.1. Якщо так (створювало та подавало), прошу надати мені належно засвідчені факсимільні копії (фотокопії з оригіналів) усіх створених МСП тематичних законопроектів, проектів інших нормативних актів, та докази їх отримання КМУ.

2.2. Якщо ні (не створювало та/чи не подавало), прошу повідомити причини такої бездіяльності та усіх відповідальних за неї посадових осіб МСП, включно найменування їх посад, прізвища, імена та по-батькові, персональні службові електронні адреси номери телефонів.

3. Чи ухвалювало МСП власні нормативні акти, інші документи стосовно питань оформлення та видачі людям з інвалідністю посвідчень про наявність статусу особи з інвалідністю, включно форми посвідчення?

3.1. Якщо так (ухвалювало), прошу надати:

3.1.1. найменування кожного релевантного нормативного акту, іншого документу авторства МСП стосовно питань оформлення та видачі людям з інвалідністю посвідчень про наявність статусу особи з інвалідністю, включно форми посвідчення; 3.1.2. його автора; 3.1.3. реєстраційний номер та дату ухвалення; 3.1.4. прямий інтернет-лінк на джерело його офіційного оприлюднення; 3.1.5. належно засвідчені факсимільні копії (фотокопії з оригіналів) усіх релевантних нормативних актів, інших документів авторства МСП стосовно питань оформлення та видачі людям з інвалідністю посвідчень про наявність статусу особи з інвалідністю, включно форми посвідчення.

3.2. Якщо ні (не ухвалювало), прошу повідомити причини такої бездіяльності та усіх відповідальних за неї посадових осіб МСП, включно найменування їх посад, прізвища, імена та по-батькові, персональні службові електронні адреси номери телефонів.

4. Перелік органів влади, відповідальних за оформлення та видачу людям з інвалідністю посвідчень про наявність статусу особи з інвалідністю.

5. Вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації МСП цього мого листа.

6. Належно засвідчену факсимільну копію (фотокопію з оригіналу) цього мого листа з реквізитами його вхідної реєстрації МСП.

7. Якщо цей лист пересилатиметься іншим органам влади тощо, прошу надати належно засвідчені факсимільні копії (фотокопії з оригіналів) листів до органів пересилання з доказами надсилання (вручення) їх адресатам.
8. Прощу також організувати та забезпечити позитивне вирішення питання про оформлення та видачу мені посвідчення про наявність у мене статусу людини з інвалідністю. Мої персональні дані, необхідні для цього, наявні в централізованому банку даних з проблем інвалідності, створеному та адміністрованому МСП. Разом з тим, при ЗАКОННІЙ потребі інших наявних у мене документів, вони будуть надані в цифровій формі на першу ж вимогу» (Кінець цитати).
3. Станом на сьогодні жодна відповідь та запитана інформація мені не надана, посвідчення про наявність у мене статусу людини з інвалідністю мені ніким не оформлене і не видане.
4. Враховуючи таку довготривалу мовчанку, я підозрюю, що нормативного врегулювання питання видачі особам з інвалідністю посвідчення, яке підтверджує відповідний статус, не існує в природі. Хоча закон прийнятий вже майже 30 років назад, і свого часу МСП ухвалював релевантний наказ і затверджував форму посвідчення інваліда, але актуальний стан цього питання мені не повідомлений. Схоже на те, що МСП та його посадові особи геть розледащились і ні раніше, ні за минулих півроку палець-о-палець не вдарили для ліквідації дірки в законі, хоча розумна ціна видання (оновлення) відомчого наказу МСП в розумний строк з ТАКОГО питання, як це зроблено в подібних випадках, – пара-трійка днів.
5. В такий спосіб МСП та його посадові особи порушили мої конвенційні та конституційні права людини з інвалідністю: право на справедливий суд в частині квазі-судової процедури розгляду та вирішення моїх звернень, гарантовані ст. 6.1 ЄКПЛ; право на приватне життя щодо юридичного та фізичного доступів до документу про мій статус людини з інвалідністю, а також доступу до моїх персональних даних, гарантовані ст. 8 ЄКПЛ; право на свободу вираження поглядів, шляхом ненадання запитаної публічної інформації та інформації, запитаної в порядку звернення, гарантоване ст. 10 ЄКПЛ; право не бути дискримінованим за ознакою інвалідності, гарантоване ст. 14 ЄКПЛ, в сукупності з кожним з моїх наведених вище порушених прав людини – гарантованих ст.ст. 6.1, 8, 10 ЄКПЛ.
6. Усі наведені порушення є триваючими і продовжують тривати в даний час.
7. Відповідно до ст. 161 Кримінального кодексу України (ККУ), пряме чи непряме обмеження прав громадян (дискримінація) за ознаками інвалідності, або за іншими ознаками, вчинене 2) службовою особою, карається штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років; а 3) ті ж дії, які були вчинені організованою групою осіб або спричинили тяжкі наслідки, караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.
8. Відповідно до ст. 364 ККУ, 1. Зловживання владою або службовим становищем, тобто умисне, з метою одержання будь-якої неправомірної вигоди для самої себе чи іншої фізичної або юридичної особи використання службовою особою влади чи службового становища всупереч інтересам служби, якщо воно завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам, свободам та інтересам окремих громадян або державним чи громадським інтересам, карається арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, із штрафом від двохсот п'ятдесяти до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. 2. Те саме діяння, якщо воно спричинило тяжкі наслідки, карається позбавленням волі на строк від трьох до шести років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, зі штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
9. Наведені факти зловживань в діяльності МСП повідомляються КМУ та його очільнику для адекватного реагування та швидкого вжиття необхідних, в першу чергу відновлювальних, заходів з власної ініціативи.
- II. ВИМОГИ СКАРГИ
10. ОСКАРЖУВАНІ ОСОБИ: МСП та невідомі мені його посадові особи.
11. Прощу:
- 11.1. Розглянути та вирішити це звернення по суті, з огляду на довготривалість бездіяльності посадових осіб МСП та важливість питання для мене та усього народу з числа людей з інвалідністю, в розумний строк – не пізніше 12.04.19.
- 11.2. Провести службове розслідування наведених тут фактів та надати мені його матеріали.
- 11.3. Провести повноаспектну перевірку цієї скарги та надати мені її матеріали.
- 11.4. Забезпечити мою участь в перевірці скарги та її розгляді.
- 11.5. Визнати вказані тут порушення МСП та його посадових осіб моїх прав людини на отримання посвідчення про мій статус особи з інвалідністю, а саме права на справедливий суд, гарантованого ст. 6.1 ЄКПЛ; права на

